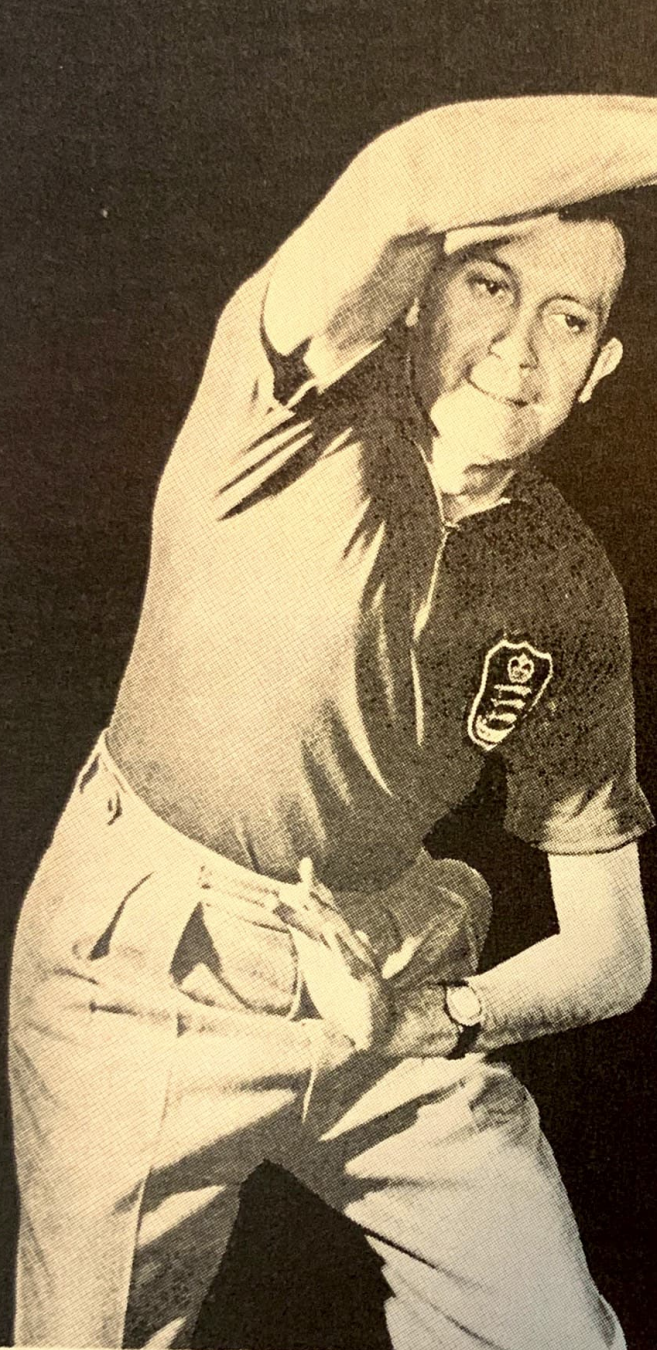

Pöytä TENNIS

Unkarinmatka on päättymäisillään. Ruotsin ja Suomen joukkueet hyvässä sovussa Kööpenhaminan asemalla Wienin junan saavuttua ja juuri ennenkuin Ruotsin joukkue lähti jatkamaan matkaansa junassa kohti Tukholmaa sekä meidän joukkueemme hakeutumaan kohti Kastrupin lentokenttää.

BARNA BATS

MADE BY

Exclusively used in

EUROPEAN CHAMPIONSHIPS

BUDAPEST 1958

WORLD CHAMPIONSHIPS

DORTMUND 1959

EUROPEAN CHAMPIONSHIPS

ZAGREB 1960

BARNA

Pöytä TENNIS

Suomen Pöytätennisliiton
äänenkannattaja

No 3 1966

Ilmestyy neljästi vuodessa

TOIMITUS:

Päätoimittaja

CURT AKERBERG

Toimitussihteeri

HENRY PENNANEN

Toimituskunta:

VEIKKO ELO

TUULIKKI PETTERSON

JÖRGEN WAHLSTRÖM

Postiosoite:

Helsinki 25, Olympiastadion

Puhelin: 49 51 46

Postisiirtotili No 6715

Tilausmaksu (vuosikerta) 3.50

SISÄLLYS

	Siv.
Mennyt kesä ja tulevaisuus	3
Virallisia tiedotuksia — Officiella meddelanden..	8
Puheenjohtaja Curt Aker- berg 50-vuotias	11
Tanskaa ei vielääkään voi- tettu	13
Suomen Suurkisat Helsin- gissä	16
Euroopan juniorikilpailut .	19
Pohjoismaiden edustuspe- laajien leiri Vejlessä	24
Maaottelu Neuvosto- Eestissä	25
Kaukaa kuultua	26

CURT AKERBERG:

Mennyt kesä ja tulevaisuus

Olen monasti aikaisemmin aloittanut pa-
kinani tämän lehden kolmannessa numeros-
sa toteamalla menneen kesän olleen työn-
täyteinen. Voi vaikuttaa jankuttamiselta
pyöriä aina saman kaavan ympärillä, mutta
vaikka minua syytettäisiinkin uusien ideoit-
ten puutteesta, on minun todettava sama
asia tälläkin kertaa. Jos luomme katseemme
taaksepäin, huomaamme tämän kesän jos
jonkin olleen erikoisen työntäyteinen. Alus-
sahan meillä oli Suomen Suurkisat ja sen
yhteydessä maaottelu Tanskaa vastaan. Suur-
kisojen jälkeen aloimme valmistautua osal-
listumaan juniorien Euroopanmestaruuskil-
pailuihin Unkariin. Tämän matkan jälkeen
seurasivat harjoitusleirit Ruotsissa ja Paju-
lahdessa ja niiden jälkeen tulevan pelikau-
den suunnittelutyö. Kun ajattelee, että näi-
den enemmän tai vähemmän suurten tilai-
suuksien välillä on pidetty lukuisia kokouk-
sia, voi hyvällä syyllä kysyä: ovatko halli-
tuksen jäsenet ylipäänsä ollenkaan saaneet
levätä kesän aikana. Vastaukseksi tulee va-
litettavasti ei. Toivottavasti tämä ei tule
vuorostaan vaikuttamaan tulevan pelikauden
toimintaan.

Kaikesta voitaisiin selvitä, jos vain kaik-
ki työskentelisivät samaan suuntaan ja täh-
täimessä yhteinen paras. Mutta kun kuvaan
hiipii jatkuvasti mustia pilkkuja johtuen sii-
tä, että jokin ryhmä haluaa kulkea omia tei-
tään ja ennen kaikkea haluaa näyttää voi-

vansa tehdä mitä tahtoo, silloin alkaa masentua ja kysyy, eikö Suomen urheilua jaettuna kahteen suureen pääryhmään ole tuomittu tuhoutumaan ja yhä enemmän häviämään kansainvälisiltä areenoilta, minkä viime ajat ovat selvästi osoittaneet, ellei tässä kohden saada aikaan oikaisua hyvin pian.

Jos meillä on periaate, jota me seuraamme toiminnassamme, ja jota kaikki meidän ryhmäämme kuuluvat seuraavat, silloin tulisi myöskin toisen puolen seurata samoja periaatteita, jos kerran haluaa olla mukana leikissä. Muutoin alkaa koneisto natista.

TV ja me kaikki

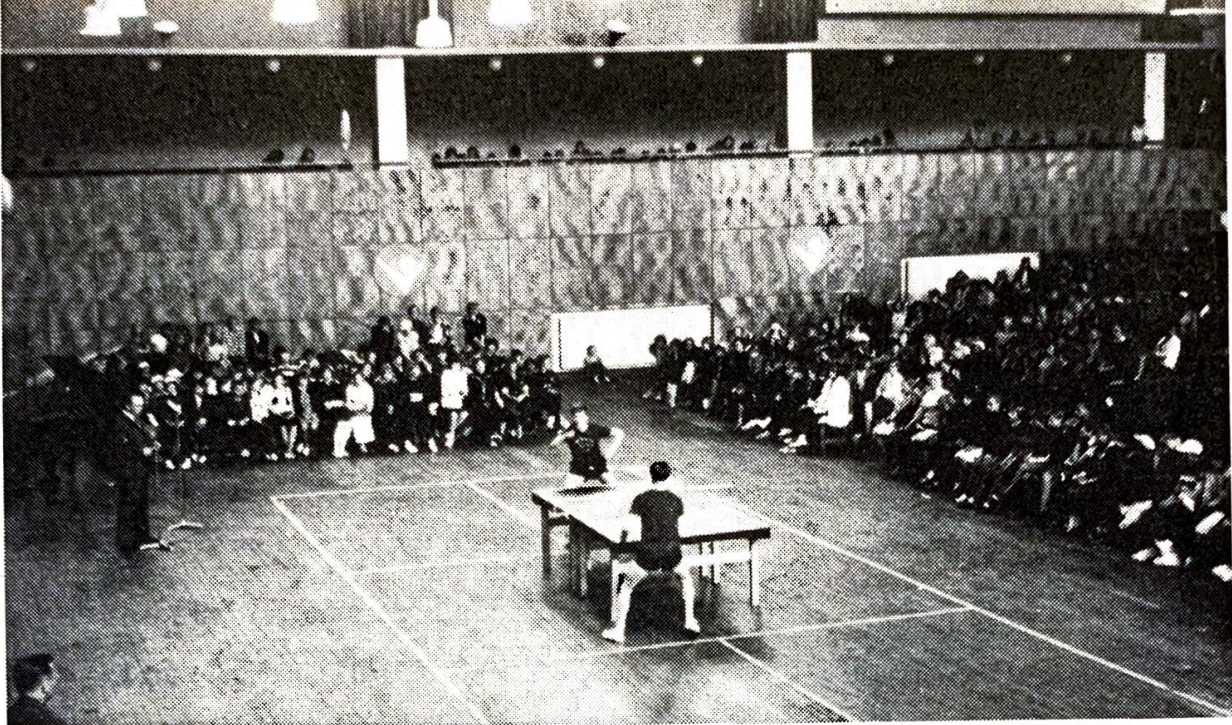
Ajattelen lähinnä viime tapahtumia kansainvälisine kilpailuineen Tennispalatsissa ja loppukilpailuineen TV-kameroiden edessä Ratakadun studiossa Helsingissä.

Meillä on ollut periaatteena, että kaikki TV-lähetykset johdetaan yhdeltä suunnalta, ja että on tarkoin harkittava mitä tulee kuvaruutuun ja mitä on karsittava pois. Tällä tavoin olemme voineet pitää ohjelman korkeatasoisena. Niinpä on moni seura, joka on toivonut saavansa järjestää jonkin suurkilpailun, ollut pakoitettu ensin anomaan lupaa Liitoltamme, ja vasta sen jälkeen kun kansainvälinen ohjelma maotteluineen y.m. on lyöty lukkoon, seura on voinut aloittaa todelliset valmistelut. Näin on ollut asian laita tänäkin vuonna. Keväällä käytiin TV:n kanssa neuvotteluja Suomi-Norja maaottelun lähettämisestä Tampereelta tai Helsingistä, kolmikaupunkiottelun Helsinki—Tampere—Turku, Tampereelta, Mestariluokan Helsingistä ja Europa-Cup-ottelun

TuTo—DJK TUSA, Düsseldorf, Turusta. Neuvotteluissa oltiin tultu jo niin pitkälle että jopa Norja-maaottelun ja kolmikaupunkiottelun päivämäärät oli lyöty kiinni. Maaottelu piti pelattaman 25 p:nä syyskuuta ja tämä oli jo ilmoitettu kansainväliselle pöytätennisliitollekin. Ainoa, mikä vielä oli tekemättä, oli sopimuksen allekirjoittaminen, mutta asianomaisella taholla katsottiin sen tässä tapauksessa olevan sivuasian, koska kaikki muut yksityiskohdat olivat selvät. Sanottiin, että kunhan TV:n Matti Anderzén tulee kotiin, allekirjoitetaan sopimus. Tuomari M. Anderzén, joka ehkä nuoremmille lukijoille on tuntematon, on sitä tutumpi vanhemmille, sillä hän oli aikoinaan edustajamme monessa maaottelussa ja toimi myöhemmin pari vuotta Liiton valmentajana ja maajoukkueen johtajana. Hän olikin saanut jäljennöksen kirjeenvaihdosta Tampereen ohjelmapäällikön Stewen'in kanssa ja asian olisi pitänyt olla selvä.

Voitte kuvitella suuren hämmästykseni, kun muutamaa viikkoa ennen Norja-maaottelua Tampereen ohjelmajohdosta soitettiin minulle ja kehoitettiin yrittämään siirtää maaottelua senvuoksi että eräs TUL:n yhdistelmä seuroista, jotka kuuluvat Liittoomme kilpailuysikköinä, järjestäisi kansainvälisen seuraottelun, tai miten sitä nyt tulisi nimittää, Eestin valioihin kuuluvien pelaajien kanssa. Toisin sanoen »seuraottelu» sai etusijan ennen kansainvälisesti ilmoitettua maaottelua. Ja tämä vain siksi että »myös TUL:lle tulisi antaa tilaisuus TV-ruudun käyttämiseen pöytätennistilaisuuksissa».

En ole vihainen siitä että TUL on saanut tulla mukaan TV-ruutuun pöytätenniksen yhteydessä — päin-

Ilahduttavan suuri joukko nuoria seurasi pt-esittelyä Suurkisojen aikana Messuhallissa.

vastoin. Olen vihainen siitä tavasta millä asiaa oli ajettu. Ellemme me Liitossamme olisi yrittäneet tarkoin pitää kuria tässä suhteessa, vaan seuramme olisivat halutesaan saaneet vapaasti ottaa yhteyttä TV:oon, ei meillä olisi mitään sanomista. Mutta nyt olen me kuten sanottua yrittäneet valita mitä näytetään ja mitä jätetään pois, etteivät pöytätennisjohtajat häiritsisi liikaa asianomaisia, ja tästä syystä sai myöskin TuTo odottaa lupaa ottaa yhteyttä TV-johtoon koskien Europa-Cup-otteluun. Kuuliaisena seurana TuTo odotti, ja siksi mielestäni olen tehnyt TuTole suuren karhunpalveluksen, kun nyt TUL-yhdistelmä sai ohjelmansa läpi senvuoksi, etteivät he huomioineet samoja sääntöjä, kuin muut Suomen seurat, ja TuTo jäi siten ilman.

Senlisäksi että yllämainittu lähetys aiheutti maaottelun siirtämisen on se syynä siihen ikävään seikkaan, että nyt on hyvin vaikea löytää molemmille osapuolille sopivaa päivää, joka sopisi myöskin TV:lle. Ja mitä meistä ajatellaankaan ulkomailla? Kaikeksi onneksi on TV-johto kuitenkin luvanut vastaisuudessa seurata samaa linjaa, kun kysymyksessä ovat joko meidän tai TUL:n seurat ja kehoittaa kaikkia hoitamaan TV-lähetysasiansa Liittomme välityksellä.

Suomen Suurkisat ja me

Huolimatta edellä kerrotuista ikävistä tapahtumista kesä on ollut hyvin antoisa. Osanotto Suurkisoihin oli hyvin positiivinen, vaikkakin maaottelussa Tanskaa vastaan saimme tunnustaa hävinneemme numeroin 3—5. Ei nim. paljon puuttunut, että olisimme saaneet nähdä myöskin yhdeksannen ottelun, ja jos olisimme päässeet niin pitkälle, olisimme aivan varmasti tuoneet myös voiton 5—4 kotiin, sillä en voi olla uskomatta, että Lasse Långstedt olisi voittanut ottelunsa Brian Pedersen'iä vastaan.

Kaikkein positiivisinta Suurkisoissa olivat kuitenkin ne lukematottomat tilaisuudet, joissa urheilulajimme sai esiintyä. Ensimmäisinä näiden joukossa olivat epäilemättä Tapsa Penttilän ja Juha Hämäläisen propagandanäytökset Pentti Pihakoivun asiallisin ja erittäin miellyttävin selostuksin, joita tuhannet pojat ja tytöt A- ja B-Messuhallissa seurasivat. Eräessä tilaisuudessa A-Messuhallissa oli virallisten tietojen mukaan yli 4.000 katsojaa läsnä. Jos vain yksikin prosentti kaikista niistä, jotka näkivät propagandatilaisuudet näinä päivinä, sai pöytätennisinnostuksen, on jo se ollut hyödyksi urheilullemme.

Iloitsin myöskin suuresti siitä, että meillä näiden kisojen juniorikilpailuissa oli osanottajia aina Rovaniemeltä asti, eikä se ollut mitään huonoa pöytätennistä, mitä tuon maanosan edustajat esittivät. Se jos mikään osoittaa, että nuorisomme keskuudessa ympäri maata on hyvää kasvua. Meidän asiamme on vain pitää huolta siitä.

Me ja pohjoismaiset juniorileirit

Joka kesä viime vuosien aikana juniorimme ovat osallistuneet yhteisille pohjoismaisille juniorileireille. Tulokset ovat epäilemättä olleet hyvät ja vaikuttaneet erittäin innostavasti omiin junioreihimme. Aikaisemmissa tilaisuuksissa isäntämaa on vastannut ylöspidosta ja valmentajasta osanottavien maiden itse suorittaessa matkakulut. Se on ollut tapa, johon kaikki tähän mennessä ovat olleet tyytyväisiä. PM-kilpailuissa Tanskassa viime vuonna päätettiin kuitenkin, että ainoastaan Tanska ja Ruotsi ovat ne maat, jotka voivat järjestää näitä harjoitusleirejä siten, »ettei juniorien aika mene hukkaan». Tällä tarkoitetaan lähinnä sitä, etteivät Norja ja Suomi voi asettaa käyttöön halleja, jotka vastaisivat vaatimuksia, ja sen vuoksi tulisivat järjestäjät tästä lähtien yhteistyön tässä kohdin nyt alkaessa uuden kierroksen, perimään majoitus- ja ruokakulut kaikilta vierailevilta osanottajilta. Koska nämä maksut Falkenbergin osalta osoittautuivat olevan melko korkeat, ja koska niiden suuruudesta ei ollut mitään tietoa tämän vuoden ankaraa tulo- ja menoarviota tehtäessä, päätettiin, että Suomi pysyisi tällä kertaa poissa juniori-

leiriltä, ja että me sensijaan kokoisimme vanhaan tapaan omia juniorejamme Pajulahteen mutta antaisimme tällä kertaa Tapsa Penttilän pitää heitä kovilla Pätkä Tuomisen valvonnassa. Tietämäni mukaan on tämä leiri onnistunut hyvin ja kaikesta päättäen tulemme jatkamaan samaan suuntaan myös lähivuosina. Täten säästämämme rahat voimme aivan varmasti käyttää junioriemme valmennukseen paljon edullisemmin ja paljon paljon suuremmalle joukolle.

Seikka, joka minua tässä yhteydessä hieman harmittaa, on se, että Ruotsin liitto on nyt sitä mieltä, ettemme me voi asettaa käyttöön heidän juniorensa vaatimuksia vastaavaa hallia, kun Hasse Alsér'in lausunnot koskien hallia Pajulahdessa meidän toimiessa isäntinä olivat pelkästään positiivisia. Jos olisi ollut jotakin huomauttamista hallin lattiasta, olisi se pitänyt joka tapauksessa tehdä silloin, eikä vasta muutaman vuoden perästä antaa meidän ymmärtää, että meidän nyttemmin on maksettava ylöspidostamme juniorileirillä, koska emme voi enää edellyttää maksavamme takaisin omilla leireillä — sillä niitä emme enää tule saamaan.

Juniorien »Eurooppa-treffi»

Joskin juniorimme tänä kesänä menettivät juniorileirin Ruotsissa, saivat he — ainakin kolme heistä — sensijaan matkustaa Unkariin juniorien Euroopanmestaruuskilpailuihin Szombathely'yn. Toisaalla tässä lehdessä koetan tehdä selkoa näistä kilpailuista. Senvuoksi sallittakoon minun tässä yhteydessä vain lyhyesti kosketella niitä.

Voin todeta, etteivät juniorimme ole suinkaan paljoa jäljessä muusta Euroopasta, mutta meillä on eräitä virheitä, jotka meidän on nopeasti korjattava. Mm. meidän on hyvin vaikea keskittyä oikealla tavalla. Näin oli laita ennen kaikkea Christer Leideniuksen suhteen. Useimmissa otte-
telussa hän ei ollut pelin suhteen jäljessä vastustajastaan, mutta ratkaisevien pallojen tullessa — niin, silloin Kraide luuli olevansa kotona Helsingissä TIFG:n harjoitusillassa, ja hutiloiti tuli kuvaan. Syöttö on myös se yksityiskohta, johon meidän on erikoistuttava. Nyt vastustajamme täpärissä tilanteissa vetivät esiin erikoissyöttönsä ja selvittivät useimmissa tapauksessa tilanteen edukseen. Mutta siinä merkityksessä ei meikäläisillä ollut vastaavissa tilanteissa mitään moraalista apukeinoa. Sitävastoin voin todeta junioreillamme olevan erittäin hyvän kunnon, joten siinä suhteessa he olivat monelle hyvänä esimerkkinä. Sama pitää paikkansa myöskin heidän käyttäytymiseensä nähden sekä kilpailupaikalla että sen ulkopuolella, ja ennen kaikkea muut pohjoismaat voisivat hyvin ottaa esimerkkiä Matista, Kraidesta ja Rubista tässä asiassa...

Sarjat ja seuramuutot

Mestaruus- ja Suomi-sarja ovat todella panneet vauhtia käsitteelle »seuranvaihto». Jos jollakin seuralla on suurempi määrä hyviä pelaajia, kuin mitä se varsinaisesti tarvitsee voidakseen rauhallisesti tähdätä talven sarjaotteluihin, voi olla varma, että ne pelaajat, jotka katsovat kuuluvansa samaan luokkaan tällä kertaa seuraa

Kuva otettu Kőszeg-retken aikana virvoitusjuomia odotellessa. Vasemmalta: Christer Leidenius, Robert Adahl, Matti Lappalainen ja Ibolya Kemeny. Takana jonkinverran piilossa Piroska Sebestyén ja Ruotsin joukkueen johtaja Mesa.

edustavien pelaajien kanssa, tulevat hakeutumaan johonkin toiseen seuraan, missä heitä tarvitaan edustusjoukkueessa. Tästä ei ole mitään pahaa sanottavaa. Päinvastoin seurat tulevat tasaväkisemmiksi edustusjoukkueisiinsa nähden ja se suuntaus, joka viime vuosina on ollut huomattavissa, että muutamat harvat seurat keräävät koko valion itselleen, lakkaa, ja seurojen luku sensijaan alkaa lisääntyä. Tällä tavoin on kuvaan tullut uutta toimintaa, ja ainakin minä iloitsen siitä. Me saamme uusia seuroja ja seurat saavat uusia pelaajia. Vuorovaikutus, joka aivan varmasti tulee omalla tavallaan viemään Suomen pöytätennistä eteenpäin, kuten toivon. Saammepa vain nähdä!

Virallisia tiedotuksia - Officiella meddelanden

VIRALLISESTI HYVÄKSYTYT PELI- VÄLINEET

Pallot:

Barna xx ja xxx
Halex xx ja xxx
Villa xx ja xxx
Schildkröt xxx
HANNO xxx
HANNO xx
HANNO x

Mailat:

S l a z e n g e r s : Challenge,
Eclipse, TT-Champion ja Club.

**A b S a n d b e r g s S p o r t -
s p e l :** King Special, Champion,
Mästare, Avon, Driver, Spin,
Snabbe, Match, Top, Attack, Ogi,
Standard, Special, Star, Mika ja
Royal.

Stiga: Merit, Demon, Stiga
Original, Berczik, Mellis, Ehrlich,
Alser, Hornet, Tony Special ja
Flisan.

Dunlop: Barna, Barna Super
Fast, Barna Super Soft, Barna
Super Dual Purpose, Alpha.
Cor du Buy: Eberhard Schö-
ler Back side.

Franz Krebs GMBH & CO:
IMPERIAL, Paul Lemke: Schö-
ler, Gäh, Ness, Agnes, Simon,
Dr. Simon. IMPERIAL, 105, 109 a,
200, 201, 202, 205.
TAMASU & CO: Tapio Penttilä,
Pacific — Tamasu.

Pöydät:

Urheilutarpeita Oy:
Karhu 830 ja Karhu 831.

Stiga: Stiga XX, Stiga Clip-
per ja Stiga Expert VM.

Verkot (pylväineen):

**A b S a n d b e r g s S p o r t -
s p e l :** Hagos Eclipse.
Stiga: Stiga Clipper.
Franz Krebs GMBH & CO:
Hanno Weltmeister,
Hanno Extra Prima,
Hanno Turnier.

Valitse hyväksymismerkillä varustettuja
pelivälineitä.

VIRALLISIA TIEDOTUKSIA

SPTL:n hallitus on kokouksessaan 19.
9. 66 hyväksynyt kilpailusääntöjen puit-
teissa seuraavat pelaajain siirrot:

S. Pentsinen Pts Wegasta IF Helsing-
e-Atlakseen.

T. Penttilä

K. Laurén

P. Makkonen

TuTosta Pallo-Kotkiin.

J. Keva KyMasta Pallo-Kotkiin.

P. Karlin Pts-60:sta TUL:oon.

O. Nyman Pts-60:sta Vuosaaren Viikin-
keihin.

V. Nurminen Pts Wegasta Vuosaaren
Viikinkeihin.

P. Myllö TMP:sta Vuosaaren Viikin-
keihin.

M. Honkanen TMP:sta Vuosaaren Vii-
kinkeihin.

P. Kettunen, KoRi:sta Vuosaaren Vii-
kinkeihin.

Anneli Nyman Pts Wegasta Vuosaaren
Viikinkeihin.

Tasoituspisteet.

SPTL:n hallitus on kokouksessaan 19.
9. 66 päättänyt antaa alkavalla pelikau-
della n.s. tasoituskilpailuissa eri luokkiin
kuuluville seuraavat tasoitukset:

M-luokka, miehet 0 pist.

A-luokka, » 3 »

B-luokka, » 7 »

C-luokka, » 13 »

A-luokka, naiset 7 »

B-luokka, » 13 »

Eri luokkien väliset tasoitukset järjes-
tyvät aikaisemmin julkaistun kaavion mu-
kaan.

KILPAILUKALENTERI

1966—67

SYKSY 1966:

Syyskuu:

- 10—11 Solna Btk, Ruotsi, kansainv.
11 Mestaruussarja I kierros
18 Seurayht. Tap. Otso, KoRi ja
ToTe, kansainväl.
25 Eräpalloliijat, kansall.

Lokakuu:

- 2 Mestaruussarja II kierros
9 TIFG, kansall.
16 Mestaruussarja II kierros
23 Piirien mestaruuskilp.
Suomi—Norja maaottelu
29—30 Itävallan av. mest.kilp.
30 Mestaruussarja IV kierros

Marraskuu:

- 5—6 Ängby Sportklubb, Ruotsi, kan-
sainväl.

- 6 Mestaruussarja V kierros
 12 Turun piiri, kaupunkiot.
 13 Turun piiri, 20-v. juhlakilp.
 19 M-luokan karsinta, Helsinki
 19—20 Pt-60, kansainväl., Rovaniemi
 20 BK, kansall.
 27 Mestaruussarja VI kierros
 30—2/12 Puolan av. mest.kilp.

Joulukuu:

- 4 Makkabé, kansainväl.
 11 Mestaruussarja VII kierros
 11 TIFG, juniorikilp.
 18 Mestaruusluokka

KEVÄT 1967:

Tammikuu:

- 8 Vuosaaren Viikingit, kansall.
 15 Pallo-Kotkat, kansall.
 21—22 SM, henkilökoht.
 29 Mestaruussarja VIII kierros
 30—1/2 Tsekkoslov. av. mest.kilp.

Helmikuu:

- 3—5 Itä-Saksan av.mest.kilp.
 5 BK, kansainväl.
 12 Mestaruussarja IX kierros
 19 TIFG, kansall.
 26 Mestaruussarja X kierros
 26 Pts-60, kansall.

Maaliskuu:

- 1—4 Englannin av. mest.kilp.
 5 SM-joukkue-cup ja B-C mest.
 12 Mestaruussarja XI kierros
 12 5-kaupunkiotelu, MPS
 19 Wega-maljakilp., kansainväl.
 26 Kansak.opett. SM-kilp.

Huhtikuu:

- 2 Mestaruussarja XII kierros
 9 Atlas, kansall.
 11—21 MM-kilp., Tukholma
 16 Pinnacle
 23 Mestaruussarja XIII kierros

Toukokuu:

- 4 Mestaruusluokka
 7 Mestaruussarja XIV kierros

MESTARUUSSARJA 1966—67

MASTERSKAPSSERIEN 1966—67

Syyskierros — Höstomgången

I 11. 9.	II 2. 10.
BK — TIFG	Atlas — BK
Otso — TMP	Loko — Wega
TuTo — Loko	TIFG — Otso
Wega — Atlas	TMP — TuTo

- III 16. 10.
 BK — Loko
 Otso — Atlas
 TuTo — TIFG
 Wega — TMP

- IV 30. 10.
 Atlas — TuTo
 Loko — Otso
 TIFG — Wega
 TMP — BK

- V 6. 11.
 Atlas — Loko
 TIFG — TMP

- TuTo — Otso
 Wega — BK

- VI 27. 11.
 BK — TuTo
 Loko — TIFG
 Otso — Wega
 TMP — Atlas

- VII 11. 12.
 Atlas — TIFG
 BK — Otso
 TMP — Loko
 TuTo — Wega

Kevätkierros — Våromgången

VIII 29. 1.	Wega — TIFG
TIFG — BK	BK — TMP
TMP — Otso	
Loko — TuTo	
Atlas — Wega	

- IX 12. 2.
 BK — Atlas
 Wega — Loko
 Otso — TIFG
 TuTo — TMP

- X 26. 2.
 Loko — BK
 Atlas — Otso
 TIFG — TuTo
 TMP — Wega

- XI 12. 3.
 TuTo — Atlas
 Otso — Loko

- XII 2. 4.
 Loko — Atlas
 TMP — TIFG
 Otso — TuTo
 BK — Wega

- XIII 23. 4.
 TuTo — BK
 TIFG — Loko
 Wega — Otso
 Atlas — TMP

- XIV 7. 5.
 TIFG — Atlas
 Otso — BK
 Loko — TMP
 Wega — TuTo

SUOMI-SARJA 1966—67

FINLAND-SERIEN 1966—67

LOHKO/ZON I.

Syyskierros — Höstomgången

I 18—24. 9.	KUF — ToTe
KUF — Maraton	KoRi — Stiga
KoRi — PaTo	
Viikingit — ToTe	
Pts-60 — Stiga	
II 2—8. 10.	IV 30. 10.—5. 11.
Maraton — Pts-60	Maraton — KoRi
PaTo — KUF	PaTo — Viikingit
ToTe — KoRi	ToTe — Pts-60
Stiga — Viikingit	Stiga — KUF

V 13—19. 11.
Stiga — Maraton
ToTe — PaTo
KUF — KoRi
Pts-60 — Viikingit

Turunmaan Kirjakustantajat

TURKU

Linnankatu 21 A Puh. 33 51 25

VI 27. 11—3. 12.
Maraton — ToTe
PaTo — Stiga
KoRi — Pts-60
Viikingit — KUF

Kevätkierron — Våromgängen

VIII 15—21. 1.
Maraton — KUF
PaTo — KoRi
ToTe — Viikingit
Stiga — Pts-60

IX 29. 1—4. 2.
Pts-60 — Maraton
KUF — PaTo
KoRi — ToTe
Viikingit — Stiga

X 12—18. 2.
Maraton — Viikingit
PaTo — Pts-60
ToTe — KUF
Stiga — KoRi

XI 26. 2—4. 3.
KoRi — Maraton
Viikingit — PaTo

LOHKO/ZON II.

Syyskierron — Höstomgängen

I 18—24. 9.
AIFK — K.Kaiku
TuKT — TYU
M:bé — PK

II 2—8. 10.
TYU — AIFK
K.Kaiku — TuKT
PK — Pallas

III 16—22. 10.
K.Kaiku — TYU
AIFK — TuKT
Pallas — M:bé

IV 30. 10.—5. 11.
PK — K.Kaiku

Kevätkierron — Våromgängen

VIII 15—21. 1.
K.Kaiku — AIFK
TYU — TuKT
PK — M:bé

IX 29. 1.—4. 2.
AIFK — TYU
TuKT — K.Kaiku
Pallas — PK

VII—11—17. 12.
PaTo — Maraton
Stiga — ToTe
Viikingit — KoRi
KUF — Pts-60

Pts-60 — ToTe
KUF — Stiga

XII 12—18. 3.
Maraton — Stiga
PaTo — ToTe
KoRi — KUF
Viikingit — Pts-60

XIII 2—8. 4.
ToTe — Maraton
Stiga — PaTo
Pts-60 — KoRi
KUF — Viikingit

XIV 16—22. 4.
Maraton — PaTo
ToTe — Stiga
KoRi — Viikingit
Pts-60 — KUF

TuKT — M:bé
TYU — Pallas

V 13—19. 11.
AIFK — M:bé
K.Kaiku — Pallas
TYU — PK

VI 27. 11—3. 12.
TuKT — Pallas
AIFK — PK
M:bé — TYU

VII 11—17. 12.
K. Kaiku — M:bé
Pallas — AIFK
PK — TuKT

XII 12—18. 3.
M:bé — AIFK
Pallas — K. Kaiku
PK — TYU

XIII 2—8. 4.
Pallas — TuKT

LOHKO/ZON III.

Syyskierron — Höstomgängen

I 18—24. 9.
HUT — TaNMKY
KyMa — NaPy

II 2—8. 10.
NaPy — TaNMKY
KyMa — Leka

III. 30. 10.—5. 11.
NaPy — HUT

Kevätkierron — Våromgängen

VI 15—21. 1.
TaNMKY — HUT
NaPy — KyMa

VII 29. 1.—4. 2.
TaNMKY — NaPy
Leka — KyMa

VIII 26. 2.—4. 3.
HUT — NaPy

PK — AIFK
TYU — M:bé

XIV 16—22. 4.
M:bé — K.Kaiku
AIFK — Pallas
TuKT — PK

Leka — TaNMKY

IV 27. 11.—3. 12.
HUT — Leka
TaNMKY — KyMa

V 11—17. 12.
Leka — NaPy
KyMa — HUT

TaNMKY — Leka

IX 2—8. 4.
Leka — HUT
KyMa — TaNMKY

X 16—22. 4.
NaPy — Leka
HUT — KyMa

LOHKO/ZON IV.

Syyskierron — Höstomgängen

I 18—24. 9.
Barna — K. Elo
J. Nousu — MPS

II 2—8. 10.
K. Kunto — Barna
MPS — K. Elo

III 30. 10.—5. 11.
Barna — J. Nousu

K. Elo — K. Kunto

IV 27. 11.—3. 12.
K. Elo — J. Nousu
K. Kunto — MPS

V 11—17. 12.
J. Nousu — K. Kunto
MPS — Barna

Kevätkierron — Våromgängen

VI 15—21. 1.
K. Elo — Barna
MPS — J. Nousu

VII 29. 1.—4. 2.
Barna — K. Kunto
K. Elo — MPS

VIII 26. 2.—4. 3.
J. Nousu — Barna

K. Kunto — K. Elo

IX. 2—8. 4.
J. Nousu — K. Elo
MPS — K. Kunto

X 16—22. 4.
K. Kunto — J. Nousu
Barna — MPS

Turun Keskuskirjapaino

Ström Kommandiittiyhtiö

Kaarlingontie 18 — Turku 16

Puh. 36 11 22

Lomake- ja mainospainatuksia edullisesti

PUHEENJOHTAJAMME

CURT ÅKERBERG

50-vuotias

SPTL:n monivuotinen puheenjohtaja ja lehtemme päätoimittaja Curt Åkerberg täyttää 25. 10. 1966 50 vuotta.

Curre alias Akeri tai kuinka hänet kukin tuntee, syntyi Taalin-tehtaalla, aloitti koulunsa Turussa, josta perhe kuitenkin isän kuoltua siirtyi Helsinkiin.

Urheilun piiriin, lähinnä HIFK:n jalkapalloilijoiden joukkoon, tuli Curre, silloinen Svenska Lyceumin oppilas, v. 1934, aloittaen maalivahtiuuransa seuransa IV-joukkueessa. Noustuaan vuosi vuodelta kohti kärkeä oli Curre v. 1937 valmis edustamaan seuraansa sen ykkösjoukkueessa. Ylioppilaaksi tultuaan ja oltuaan välillä asevelvollisena hän siirtyi opiskelemaan Ruotsalaiseen Kauppakorkeakouluun jatkaen samalla kuitenkin aktiivina jalkapalloilijana. Vuonna 1941 pelatussa jalkapallon mestaruuscup-kilpailussa pelasi Curre kilvan voittaneen HIFK:n maalissa. Maaottelussa Saksa vastaan v. 1942 hän oli joukkueemme mukana maalivahtina.

Sota-aika katkaisi kuitenkin muutamaksi vuodeksi lupaavan jalkapalloilijan uran antaen muita »kilpailuja» miehen kestäväksi. Näistä kilpailuista palasi kapteeni Åkerberg jälleen IFK:n riveihin, mutta seuraavana vuonna eräässä ottelussa sattunut valitettava loukkaantuminen katkaisi lopullisesti hänen jalkapalloilijan uransa, ehkä onneksi pöytätennikselle, koska miehen vielä maataessa sairaalassa toipilaana hänet valittiin SPTL:n Helsingin piirin puheenjohtajaksi. Tässä tehtävässä hän oli vuosina 1947–50. Sen jälkeen oli parin vuoden tauko, mutta vuonna 1953 Åkerberg valittiin SPTL:n puheenjohtajaksi ja sitä tehtävää hän on siitä lähtien ansiokkaasti hoitanut. Lehtemme toimituskuntaan hän on kuulunut alusta alkaen ja vuodesta 1963 päätoimittajana.

Puheenjohtaja Åkerbergin aikana on SPTL:n piirissä tehty mm. seuraavanlaisia suurisuuntaisia ratkaisuja. Ulkomainen kanssakäyminen on suuresti vilkastunut, on aloitettu kotimaassa leiritoiminta, perustettu Pöytä-tennis-lehti, toteutettu kilpailijoiden luettelointi, solmittu yhteistoimintasopimus TUL:n kanssa ja tehty liittymispäätös SVUL:oon.

Päätettyään opintonsa Kauppakorkeakoulussa Curre Åkerberg tuli Oy AGA Ab:n palvelukseen toimien aluksi tehtaan konttorin hoitajana ja nykyisin saman yhtiön hankintapäällikkönä.

Urheilun parissa suorittamistaan ansioista on puheenjohtaja Åkerbergille myönnetty v. 1962 Suomen Urheilun hopeinen ansioristi.

Sotilaallisista ansioistaan on hänelle myönnetty VR 4, VR 4 tl ja VR 3 sekä kummankin sodan muistomitalit.

Suomen koko pöytätennisväki yhtyy lehtemme keralla onnentoivotuksiin toivoen vielä vuosia saavansa toimia energisen puheenjohtajansa johdolla.

Veikko Elo

Suomen Pöytätennisliitto käyttää kaikissa järjestämässään tilaisuuksissa **yksinomaan**

HANNO

pöytätennispalloja

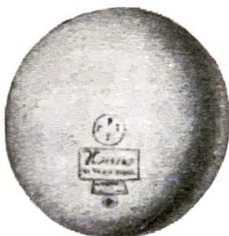
—,90

HANNO ***, ITTF:n ja SPTL:n hyväksymä luksus-pallo, kolmen pallon käyttöpakkaus.

—,60

HANNO **, »kakkosien» primus SPTL:n hyväksymä, kolmen pallon käyttöpakkaus.

—,45

HANNO * on myöskin SPTL:n hyväksymä, joka osoittaa HANNO-pallojen korkeatasoisen laadun, kolmen pallon käyttöpakkaus.

—,30

HANNO SPECIAL. Hintaluokkansa »hidalgo», länsisaksalaista laatutyötä. Kuuden kappaleen muovipakkauksissa.

Vertaile laatua valitset varmasti HANNON

Maahantuoja: PÖYTÄTENNIISTUKKU

PENTTI TUOMINEN

Riihitie 12 C. Puh. 48 40 75

Valmistaja: **FRANZ KREBS**

GMBH. & CO.

LÄNSI-SAKSA

Tanskaa ei vieläkään voitettu

Suurkisojen humun varjossa käytiin Urheilutalossa Suomen ja Tanskan välinen pöytätennismaaottelu, jossa huolellisesti valmentautuneelta trioltamme Tapio Penttilä, Pentti Kunnas ja Lars Långstedt vartoiltiin hienokseltaan voittoa ja kalavelkojen lyhennyksiä vuosien varrelta, mutta ei hakkapeliittahenki eikä kotikatsomon raivokas kannustuskaan auttanut vaan Tanska löi kymmenennen kerran perättäin taistelevan maajoukkueemme 5—3 luvuin.

Tanskan joukkue Stig Lüthje, Brian Pedersen, Claes Petersen oli nuori, kaikki alle 20-vuotiaita. Ennen ottelua mainitsi Tanskan huoltaja poikien harjoittelun jääneen vähälle, sillä kaikki pojat tienailivat opiskelukruunuja työpaikoissaan ja joukkuetta heikensi merkittävästi Niels Rambergin poissaolo, hänhän kierteli taaloja tehden Harlem Globetrottersien kirjavassa show-joukkiossa. Omiensa voitosta oli Tanskan kolmikon johtaja kuitenkin varma, hänen ennakkoveikkauksensa oli 5—2 ja peruste tälle, »Tanska on aina voittanut Suomen».

Tanskan -66 mestari Lüthje oli joukkueensa ehdoton ykkönen. Hän hallitsi hermonsa ja mailansa taiturin ottein. Pelaten hämmäntävän liki pöytää, hän juoksutteli sekä Penttilää että Långstedtia palloa noususta ohjaillen. Pienoisen kankeutensa mies paikkasi erinomaisen nopealla kädellään ja kun hän löi iskulyöntinsä, aina kämmenpuolelta, tuli pistetaulun hoitajalle töi-

tä. Miehen kansainvälinen rutiini tuli oikeuksiinsa peleissä Kunnasta ja Penttilää vastaan, joissa pitkäkätinen juutti nousi selvästä tappioasemasta erävoittoon maltillaan ja nopealla temponvaihdoillaan.

Juniorimestari Petersen oli punapäinen, temperamentikas vauhtipakkaus, joka hyöri herhiläisenä vastustajalleen hetkenkään rauhaa suomatta. Hyökkäyksissä oli hetimitäin silmittömyyttä, mutta räjähtävä viimehetkessä suunnattu kämmenlyönti sekä ortodoksinen jalkatyö osoittivat, että nuorukainen on jo melko pitkällä matkalla eurooppalaiseksi pt-tähdeksi. Penttiläkin oli ahtaalla tätä vilkaseleistä latti-antömistäjää vastaan ja tarvitsi kaiken taitonsa ja kokemuksensa taltuttaakseen Petersenin päivän vauhdikkaimmassa ja yleisön mukaansatemanneessa ottelussa.

Brian Pedersen oli vielä raakile taktillisessa mielessä. Hyökkäykset olivat valmistelemattomia ja lyötäviksi kohoilleet stopparit harkitse-

mattomia. Hän oli selvästi heikoin lenkki Tanskan joukkueesta, eikä Kunnaksella ja Penttilällä ollut hätäpäiviäkään hosuvan ja hermoilevan vastustajansa lyödäkseen.

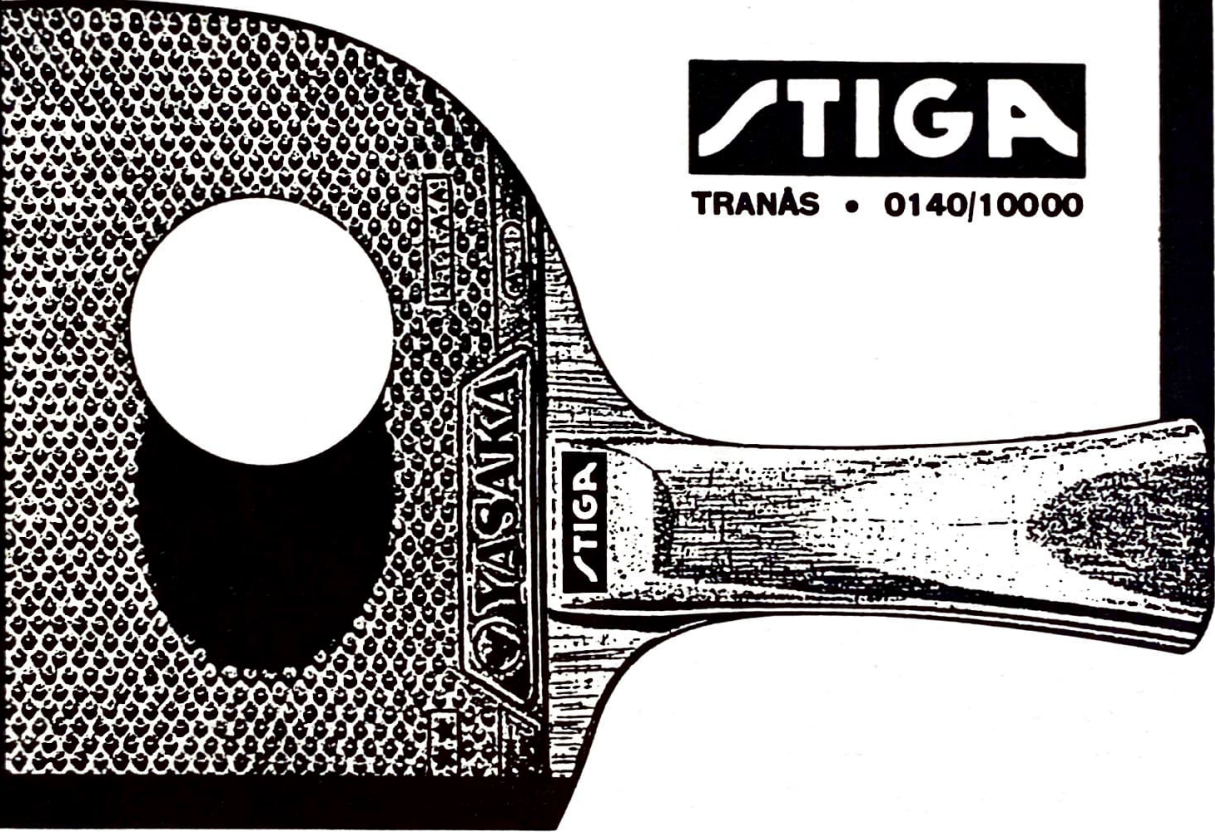
Omamme eivät olleet parhaassa terässään, Pentti Kunnasta lukuunottamatta, joka otti varman pisteen muuta häneltä ei odotettukaan. Lyhytkin tuntuman haku oli nostanut miehen ansaitusti maaotteluun. Johtaessaan Lüthjeä vastaan 19—14 olisi tarvittu riskejä eikä arkailevaa palauttelua, koska tanskalainen haki varmoja lyöntipaikkoja ja nosteli Kunnaksen alakierteestä melkoisia kohopalloja. Pelkkä puolustus kovakierteisenä ja nopeanaakaan ei riitä varmoille spin-lyöjille, jotka pelmuttavat yksitotisia palauttelijoita kuin vanhoja pahnoja. Penttikin osaa lyödä kotimaassa, jossa meikäläisten on tarkoin varottava hänen varmoja ja haukkamaisia rystykatkoja matalastakin pallosta. Sama luottamus vaikeasti torjuttavaan lyöntiinsä olisi Kunnaksen saatava, ettei vastustaja saisi häiritsemättä punoa konnankoukkujaan.

Tapio Penttilältä odotettiin paljon, aivan liikaa, että peli ohsi voinut olla vapautunutta. Kaksi voittoa tuli silti kuin varman päälle pela-ten Pedersenistä ja Petersenistä, mutta kärkeä vetäytyminen kauaksi blokeerailuun pani epäilemään, etteivät kämmenlyönnin rihlat olleet kohdallaan. Iskuratkaisut jäivätkin järjestään rystylyönnin varaan, mikä on hämmästyttävää aikaisemman tyylin muistaen. Tapion jalkatyö on kuin suoraan pt-opetusfilmeistä, joustavaa sipsuttavakäyntistä liikehtelyä, josta on helppo

ponkaista lyömään lentäviä isku-lyöntejä tarpeen vaatiessa, mutta mielestäni hän pelaa nykyään liian pallottelevaan tyyliin kätkien mahdollista kämmenlyöntiään herkästi päällekkäyviä vastustajia kohdattaen: taka-alalla on hyvä tarkkailla tilannetta, mutta pelin johtoon on hyökkääjän pyrittävä ottelua hallitakseen! Penttilää vainosi melkoinen epäonni Lüthjeä vastaan mitellessään, kun kotiareenan verkko heltyi jakelemaan sorry-palloja pahassa liemessä olleelle vasurille. Tämä ratkaisupeli oli katsojaa piinaava, etenkin sen ensi erä, jota meikäläinen hallitsi aivan katkaisun partaalle, jolloin tanskalainen onnen myötäilemänä tasoitti ja voitti erän samoin kuin seuraavan »Tapsan» pomppiessa jo kuin fakiiri naulamatonalla konseptiensa seottua ja »voitopakon» verottaessa raskaasti pelipanosta.

Lars Långstedt ei onnistu edustustehtävissä. Nytkään ei tullut voittoa, vaikka kuntoa ja mahdollisuuksia oli ollut. Väittäisin, että on kysymys hermoista, muuten ei voi ymmärtää niitä hassauksia, joita tulee solkenaan loistavien lyöntien jälkeen. Långstedt on meikäläisistä värikkäin näyttävine sivalluksineen, jotka onnistuvat välistä aivan fantastisesti, mutta kun onnistuu viisi kertaa aivan hämärän rajamailta, ei voi toki odottaa kaiken menevän silmät ummessa. Tämä tarkoittaa, että malttia ja keskittyneisyyttä vaaditaan »Lasselta», ennenkuin kykyjä vastaava menestys saavutetaan. Ikää on vähän, lahjoja paljon, intoakin tuntuu riittävän ja menestyskin kenties aivan oven takana.

PÖYTÄTENNIKSEN MAAILMANMERKKI

STIGA

TRANÅS • 0140/10000

STIGA on pöytätennisvarusteiden valmistajana Euroopan johtavimpia, yritys, joka kenties on merkinnyt eniten pöytätenniksen kehitykselle. STIGA-mailloja käyttävät suuropelaaja kautta maailman ja STIGA kilpailupöydillä on käyty lukemattomia MM-, EM- ja SM-otteluita. Vuosien varrella on STIGA yhtiö kiinnittänyt palvelukseensa lukuisia tunnettuja pelaajia neuvonantajiksi ja suunnittelijoiksi – mm. Björne Mellström, Tony Larsson, Tage Flisberg, Alex Ehrlich, Hans Alser ja Kjell Johansson. STIGA on maailmanmerkki!

Suomen Suurkisat Helsingissä

SVUL:n ja sen jäsenistön yhteinen voimanponnistus Suomen Suurkisat oli meidän oloissammekin valtava yhteistyön ja urheiluhengen osoitus. Koko talvikauden kestänyt valmistautuminen huipentui kesäkuun alkupäivinä joukkojen kokoontuessa Helsinkiin viimeisiin harjoituksiin ja itse näytöksiin esityspaikoilla. Vaikka olosuhteet jo »kenraaliharjoituksissa» olivat vetiset ja kuraiset, eivät nekään pysyneet sammuttamaan innostusta. Järjestäjille asettivat nämä kisat myös melkoisen tehtävän, sillä nousihan osanottajien määrä kaikkiaan 59107 henkilöön. Sille, että ensimmäiset päivät olivat sateisia, eivät järjestäjät voineet mitään, mutta kun aurinko taas pilkisti esiin, unohtuivat ikävyydet ja mieletkin virkistyivät.

Pöytätennisväelle tarkoitettuja tilaisuuksia suunniteltaessa pyrittiin lähinnä huomioimaan juniorit ja maakuntaväki. Näitä näkökohtia silmälläpitäen päätettiin järjestää ns. Maakunta-Cup kilpailu B- ja C-luokan pelaajille, sekä junioreille 2-päiväiset kilpailut. Lisäksi oli Messuhallissa 4 eri opetustilaisuutta, jonka ohjelmasta kiitos Turun piirille. Useasti ovat maakunnan edustajat kokouksissa korostaneet sitä seikkaa, että maaseutuväestölle on saatava tilaisuuksia lisää, eikä aina vain helsinkiläisille. Maakunta-Cup kilpailu pyrittiin saamaan juuri yhdeksi näistä. Jotta osanottajien määrä olisi saatu lukuisammaksi, katsottiin maakuntarajoiksi voitavan hyväksyä SVUL:n piirirajat. Joukkueluku olisi siten parhaassa tapauksessa voinut olla jopa 18. Ilmoittautumisia saapui kuitenkin vain 4:ltä piiriltä ja niistä yksi oli Helsingin piiri. Kilpailupaikaksi oli SVUL varannut Tennispalatsista kahden kentän alueen, joten tilaa riitti. Ottelun alkamisajan koittaessa oli paikalla ainoastaan Helsingin

piirin joukkue. Koska katso-mossa oli useampia k.o. piirin sisäiseen karsintaan osallistuneita pelaajia, järjestettiin näistä toinen joukkue ja nämä kaksi joukkuetta pelasivat sitten tuon »tynkä-cupin». Kilpailun voitti tämä »musta hevonen» ja varsinainen piirijoukkue jäi toiseksi. Joukkueitten kokoonpanot olivat seuraavat: Helsingin piiri I: P. Myllö ja J. Taussi, Helsingin piiri II: P. Sivén ja A. Hjort. Paikalla olleilla Liiton edustajilla oli vielä ilo kokea sekin yllätys, että Suomen TV tuli paikalle kuvaamaan Cup-kilpaa. TV-väki suhtautui erittäin hienosti asiaan ja niin »tynkä-cup» tuli ikuistetuksi, kiitos Juha Jokiselle & Kumppaneille siitä. Maakuntaan, niin itään, länteen kuin pohjoiseenkin lähettäisin tämän lehden mukana pienen pistävän piikin, jotta se herättäisi kaikki »Ruususen unta» nukkuneet.

Junioreista taas tytöt loistivat poissaolollaan, mutta sitä innokkaammin iskivät pojat kahtena pelipäivänään yhteen.

Kulkue etenemässä sateisella Esplanadilla. Tapio Penttilä kantaa kilpeä ja Veikko Elo vetää ryhmäämme.

Palkintojärjestys eri päivinä muodostui seuraavaksi:

I päivä

alle 15 v.

1. Juhani Laaksonen, Kosken Kaiku
2. Tom Autero, TIFG
3. Jukka Somervuori, Wega

alle 17 v.

1. Mauri Salonen, Loko
2. Niklas Bruun, TIFG
3. Robert Ådahl, TIFG

II päivä

alle 15 v.

1. Juhani Laaksonen, Kosken Kaiku
2. Tom Autero, TIFG
3. Jukka Somervuori, Wega

alle 17 v.

1. Christer Leidenius, TIFG
2. Robert Ådahl, TIFG
3. Mauri Salonen, Loko

Vallan ennenkuulumaton oli huuto ja riemu sitten Messuhallissa, missä Tapsa ja Juha esittivät taitojaan. Puheenjohtajammekin, joka tavallisesti löytää sanan paikalleen, ei eräästä tällaisesta näytöksestä saavuttuaan tahtonut löytää sanoja, joilla olisi voinut ilmaista sen riemun ja innostuksen tunnetta, joka Messuhallissa oli tuolloin vallinnut.

Suurkisamarssi jouduttiin suorittamaan täysin auringolta piilossa. Aamu oli koleahko ja pilvinen, vaikkei Ukko Pluvius vielä silloin ravistellutkaan liepeitään. Marssi-aikataulu oli laadittu ennakkoilmoittautumisten ja -arviointien perusteella. Ilmeisesti oli arvioinneissa oltu liian varovaisia, koska mekin, Kauppatorilta lähteneet jou-

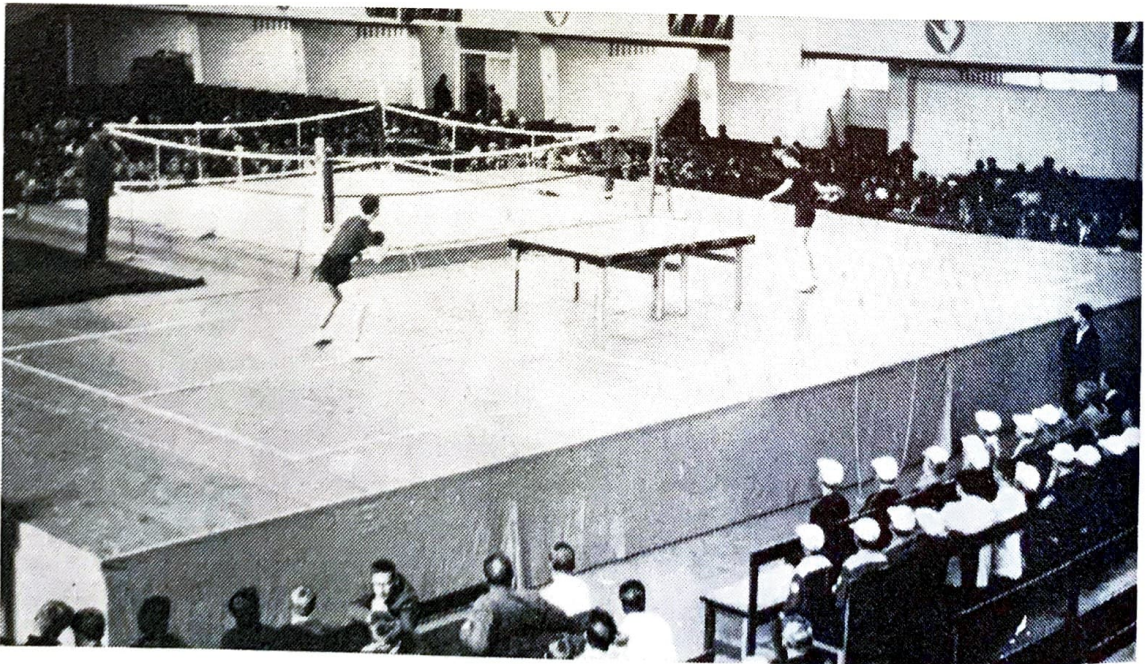
duimme, päästyämme tuskin mars-
sin alkuunkaan, hetimiten pysähty-
mään. Pysähdystä kesti lähes tun-
nin ja kylläpä muisti silloin myös
sadekin tulla. Edessämme leikkivät
Esplanadilla »setä» Runebergin
patsaan vierellä piirileikkiä pesä-
pallöväki, kauempana Leinon pat-
saan luona oli lentopallo-ottelu ja
takanamme lähinnä olivat sulkapal-
loilijat ruotsalaisine maaotteluvie-
raineen, yhtä märkinä kuin muut-
kin, mutta kaikki silti reippaina.

Eihän se pöytätennisväen marssi-
joukko ollut suuren suuri, mutta
olipa sitä edustavampi. Kun siinä
marssiessa muistelin mielessäni
tuon joukon edesottamuksia, tulin
tulokseen, että tuskin sieltä jonon
varrelta löytyi montaakaan ryhmää,
joka olisi yltänyt korkeammalle
Suomen mestaruuksien lukumääräs-
sä kuin meidän porukkamme. Tar-
kistuslaskelma jälkeenpäin osoitti
luvun pyörivän 100:n nurkilla ja

se on paljon se. Marssijoittemme
pääjoukon muodostivat Wegalaiset,
joskin hyvin olivat myös Stiga,
TuTo ja Pallo-Kotkatkin kantaneet
kortensa kekkoon. Kyllä sinne jouk-
koon olisi tosin vielä sopinut muu-
tama helsinkiläinen suurseura ja
osin maakunnastakin, mutta korja-
taan vahinko ensi kerralla oikein
porukalla.

Maaottelussa Tanskaa vastaan oli
meillä kaikki mahdollisuudet, mut-
ta ilmeisesti pojillemme tuli uskon
puute ja niinpä »juutit» veivät voi-
ton Juutinrauman tuolle puolen,
jättäen meidät nuolemaan näppe-
jämme, vielä toistaiseksi.

Eiköhän näin lopuksi sovita, että
ensi kerralla Suurkisoissa on Suo-
men pöytätennisväki paljon suu-
remmalla joukolla edustettuna.
Emmehän me muuten saa ääntäm-
mekään kuulumaan, ellemme näytä
toisille, että meitäkin on ja run-
saasti.

Tapio Penttilä ja Juha Hämäläinen tekevät vauhdikasta propagandaa.

Euroopan juniorikilpailut

Euroopan juniorivalioliit kohtasivat viime kesänä yhdeksännen kerran. Unkari toimi isäntänä ja kilpailut pidettiin 9—13 p:nä heinäkuuta maan länsiosassa sijaitsevassa Szombathelyn kaupungissa, missä on n. 60.000 asukasta. Näihin kilpailuihin oli ilmoittautunut kokonaista 20 maata, yhteensä 194 pelaajaa. Koska Italia ei kuitenkaan jostakin selittämättömästä syystä saapunut Szombathelyyn, vaikka sen joukkue kuulemma oli tullut Unkariin, ja koska Belgia ja Kreikka olivat jättäneet naisjuniorinsa kotiin, oli juniorien lopullinen määrä 182. Ottelut pelattiin Szombathelyn uudenaikaisessa Urheilupalatsissa.

Suomi osallistui k.o. kilpailuihin tämän hetken parhailla junioreillaan: Christer Leidenius, Robert Ådahl ja Matti Lappalainen. Matkan johtajana ja kongressiedustajana toimi näiden rivien kirjoittaja.

Pitkän ja samalla seikkailurikkaan matkan jälkeen, jolloin pelaajat eräässä vaiheessa joutuivat junan toisen osan mukana Frankfurt am Mainiin sensijaan, että olisivat matkustaneet toisessa oikeassa osastossa etelään Würzburgiin, joukkueemme saapui Wienin ja Grazin kautta Szombathelyyn sovitettuun aikaan myöhään illalla 7 p:nä heinäkuuta. Vastaanottokomitea otti meidät sydämellisesti vastaan koristaen meidät kukilla maan tavan mukaan. Samalla meille annettiin käyttöömme 3 opasta, joiden kielitaito valitettavasti oli melko rajoitettu. Muutama sana saksaa oli ainoa mitä he osasivat äidinkielenensä lisäksi. Unkarinkieli kuulosti kyllä kaikin puolin kauniilta ja mielenkiintoiselta, mutta oli aivan mahdotonta ymmärtää. Meidät majoitettiin hiljattain valmistuneeseen turistihotelliin kaupungin pohjoisosassa. Kaikeksi onneksi huoneet olivat pieniä niin että meillä suomalaisilla oli omamme, emmekä tarvinneet jakaa sitä muiden kanssa. Samassa retkeilymajassa olivat myös majoitettuina tanskalaiset, ranskalaiset, venäläiset, länsi- ja itäsaksalaiset, tsekit, kreikkalaiset

ja romanialaiset. Ruotsalaiset oli majoitettu yhdessä mm. belgialaisten, hollantilaisten ja itävaltalaisien kanssa kaupungin keskustassa olevaan hotelliin nimeltä Savaria. Kaikki aterioivat samassa paikassa meidän hotellimme läheisyydessä sijaitsevalla koululla. Vaikka meillä siis oli pelipaikalle pitempi matka kuin ruotsalaisilla, oli meillä sensijaan lyhyempi matka ruokailuun.

Kuten jo mainitsin pidettiin kilpailut 9—13. heinäkuuta. 9. ja 10. päivä oli varattu joukkuekilpailuja varten, kun taas 12. ja 13. p:nä ratkottiin henkilökohtaiset mestaruudet. 11. päivä oli vapaa ja silloin tehtiin retki Kőszeg nimiseen naapurikaupunkiin.

Miesjuniorijoukkueet oli jaettu 4 ryhmään, 5 joukkuetta jokaisessa. Suomi oli joutunut D-ryhmään Bulgarian, Jugoslavian, Romanian ja Länsi-Saksan kanssa. Tiesimme etukäteen ryhmämme olevan kovan ja selvää oli myöskin, ettei meillä olisi paljon sanomista. Senvuoksi seurasimme ilolla Matti Lappalaisen peliä ensimmäisen joukkuekilpailumme ensimmäisessä ottelussa, jossa Bulgaria oli vastustajamme.

Robert Adahl oppaittemme kanssa paluumatkan alkua odottamassa. Vasemmalta: Piroska Sebestyén, József Maár, Ibolya Kemeny ja Rubi.

Matti oli joutunut Spassovia vastaan, joka oli ilmoitettu kilpailuihin Bulgarian parhaana. Välittämättä siitä kuka vastustaja oli, päätti Matti myydä nahkansa kalliisti ja huomattuaan, että hänen hyökkäyspelellään oli määrätty vaikutus, ryösti Matti aloitteen itselleen ja piti sen loppuun asti. Ottelu päättyi Matin voittoon 18—21, 21—19, 21—17. Voitte uskoa, että bulgarialaisten leirissä syntyi tiettyä levottomuutta, kun aivan tuntematon pelaaja Suomesta tyrmäsi heidän ykkösensä. Kun sitten Rubi seuraavassa ottelussa Georguievia vastaan näytti samaa pelottomuutta kuin Matti ensimmäisessä ja hävisi ainoastaan 18—21, 16—21, ja Kraide vielä ottelussaan Markatchevia vastaan hävisi niukasti ensimmäisen erän numeroin 19—21, alkoi kansa katso-mossa jo uumoilla sensaatiota. Valitettavasti menestyksemme ei jatkunut ja lehti kääntyi. Bulgarialaiset, jotka ensimmäisissä otteluissa

olivat olleet alakynnessä, alkoivat pelata varovaisesti ja vaihtelevammin ja siihen me kaaduimme. Lu-kuunottamatta Matin ensimmäistä erää Georguievia vastaan, joka päättyi Matin voittoon 21—14, Ådahlin voittoa Markatchevista numeroin 19—21, 21—15, 21—18 ja Leideniuksen erävoittoa Georguievista 21—18, emme siinä ottelussa menestyneet enempää, vaan saimme tunnustaa häviömme numeroin 2—5, vaikka meillä useassa ottelussa oli melko hyvä ote aina viimeisiin pal-loihin asti, kuten esim. Leideniuk-sella Spassovia vastaan, jolloin mo-lemmat erät päättyivät 19—21. Se-kä Jugoslaviaa, Länsi-Saksaa että Romaniaa vastaan pelatuissa otte-luissa saimme jättää pöydän 0—5 tappioidin. Näissäkin otteluissa näyt-tivät pelaajamme toivorikasta tah-tia. Ottelussaan Stipanciaia vas-taan Lappalainen esitti peliä, jota totuimme yhä useammin häneltä odottamaan, ja joka oli luokkaa pa-rempaa kuin hän kotikentällä oli esittänyt. Oli odotettua, etteivät loppunumerot olleet parempia kuin 0—2, mutta eräluvut 14—21, 18—21 kertovat kuitenkin, että hän tais-teli lujasti tätä Jugoslavian suurta toivoa vastaan. Tässä joukkuekil-pailussa Jugoslaviaa vastaan Lei-denius sai Krevisarin housut tuti-semaan, mutta jostakin syystä Kraide ei onnistunut keskittymään lopussa ja luuli taas olevansa To-maksen harjoituksissa, ja niin hän hävisi ottelun 20—22, 16—21.

Länsi-Saksaa vastaan ei meillä ollut paljon muuta saatavissa kuin »kokemusta tulevia otteluita var-ten». Saksalaiset voittivat miten tahtoivat, joskin Matti ottelunsa

toisessa erässä Heeneä vastaan onnistui aika hyvin, mutta tulokseksi tuli vain 19—21.

Ottelu Romaniaa vastaan muodostui melko tasapäiseksi, vaikkakin lopputulos näytti 0—5 tappiota. Kaikki henkilökohtaiset ottelut olivat tasaväkisiä ja loppuivat harmittaviin 19—21 tappioihin eriin nähden. Leideniuksella oli ottelussaan Linarkia vastaan pieni voiton häive toisen erän voiton 22—20 ja 16—tasan kolmannen erän jälkeen, mutta sitten tuli Kraiden syöttöhuilointi taas esille ja voitto meni Linarkille 21—17.

Joka lohkon voittajat etenivät loppupeliin. Meidän lohkostamme Jugoslavia pääsi eteenpäin, A-ryhmästä Neuvostoliitto, B-ryhmästä Unkari ja C-ryhmästä Itä-Saksa. Tässä loppukilpailussa Neuvostoliitto pelasi Jugoslaviaa vastaan ja edellinen voitti 5—3. Unkari voitti Itä-Saksan samoin numeroin ja loppuottelun voitti Neuvostoliitto 5—1. Eräs välikohtaus, joka sattui Unkarin ja Itä-Saksan kohdatessa toisensa tilanteen ollessa tasan 16 neljännen ottelun toisessa erässä, ottelussa Unkarin nuoren Klamparin ja DDR:n Ullrichin välillä, osoittaa tunnelman olleen korkealla. Kummatkin pelaajat »fuskasivat» silloin tällöin syöttöissään, ja tuomari oli jo kerran varoittanut Ullrichia väärästä syötöstä, jolloin Itä-Saksan joukkueenjohtaja oli välittömästi huomauttanut, että sama varoitus olisi annettava Klamparille, mitä useimmat pitivät täysin oikeutettuna. Kun nyt tuomari tilanteen ollessa 16—16 antoi Klamparille pisteen siitä syystä, että Ullrich oli syöttänyt, vaikkei pallo ol-

Turist-hotelli, joka oli poikiemme majoipaikka Szombathelyssä.

lut näkyvissä kämmenellä, esitti itä-saksalainen johtaja jälleen vastalauseensa ja vaati ottelun keskeyttämistä, koska hän katsoi tuomarin olevan liian puolueellinen. Siitä tuli pitkä palaveri, missä kilpailujohto yritti rauhoittaa kuohuvia tunteita, ja mihin monen muun osanottajamaan johtajat sekaantuivat, kunnes vihdoinkin monen kymmenen minuutin perästä päätettiin jatkaa. Ottelu päättyi kuten sanottu 5—3 Unkarin hyväksi, ja siinä voitossa oli Unkarin 13-vuotiaalla ja hyvin lupaavalla pelaajalla Klamparilla suuri osuus.

Loppuottelu Neuvostoliiton ja Unkarin välillä oli vähemmän mielenkiintoinen. Siihen oli syynä Neuvostoliiton aivan liian voimakas joukkue. Tosin näytti nuori Klampar tässäkin hyvää tahtia, mutta hänen ei kuitenkaan onnistunut tuoda kotiin enempää kuin erävoittoja vahvoja neuvostoliittolaisia Vardarjania, Gomozkovia ja Strelnikovia vastaan pelatessaan. Un-

karin Jonyer oli ainoa, joka onnistui tuomaan Unkarin joukkueelle yhden voiton. Se tapahtui ottelussa Strelnikovia vastaan numeroin 17—21, 21—19, 21—17.

Naisjuniorit oli myös jaettu neljään ryhmään, mutta näissä oli vain 4 maata kussakin. A-ryhmässä pääsi Unkari jatkamaan, B-ryhmässä Jugoslavia, C-ryhmässä Itä-Saksa ja D-ryhmässä Neuvostoliitto. Loppuottelukierroksessa oli Unkari ja Neuvostoliitto arvottu vastakkain ja Jugoslavia Itä-Saksaa vastaan. Edellisessä ottelussa voitti Neuvostoliitto numeroin 3—0 ja jälkimmäisessä Itä-Saksa numeroin 3—1. Loppuottelun voitti Neuvostoliitto numeroin 3—1, sen jälkeen kun Czech oli uhannut Golupkovaa ja hävinnyt vain 19—21, 22—20, 18—21, Nylhof hävinnyt niukasti 19—21, 20—22 Brazunajtelle, pari Czech/Nylhof voittanut 15—21, 21—13, 21—12 parin Golupkova/Jeremenko ja Nylhof lopulta hävinnyt 12—21, 19—21 Golupkovalle.

Ainakin minua ihmetyttää, että Neuvostoliitto sai ylipäänsä pelata tässä finaalissa, sillä muutamia minuutteja ennen kuin loppuottelukierros alkoi, oli jury päättänyt, ettei Neuvostoliiton paras naispelaaja Pogosova saisi osallistua, koska Neuvostoliitto ei voinut näyttää

toteen, että Pogosova oli todella juniori, ja koska sitävastoin oli seikkoja, jotka viittasivat siihen, että hän oli jo ajat sitten ohittanut juniori-ikärajan — kuten esim. hänen omat lausuntonsa Lontoon EM-kilpailuissa. Neuvostoliitto oli pelauttanut Pogosovaa ainakin ottelussaan Itävaltaa vastaan, ja koska, hänet nyt julistettiin liian vanhaksi, olisi myös Neuvostoliiton joukkue pitänyt diskvalifioida. Mutta urheilussa näyttää myös politiikalla olevan sanansa mukana pelissä — sen huomasi aivan liian selvästi juryn kokouksissa — ja sentähden Neuvostoliitto sai pelata loppuottelukierroksessa yllämainituin tuloksin.

Henkilökohtaisissa otteluissa ei meikäläisillä ollut suurempaa menestystä ellei ota huomioon Matti Lappalaisen voittoa Tsekkoslovakian maaottelupelaajasta Suchoparista numeroin 21—15, 21—12 ja Ådahlin erävoittoa toisessa erässä 22—20 Unkarin Emödistä sekä Martin panoksia yhdessä Hollannin Holzapffelin kanssa miesjuniorien nelinpelissä, missä he saivat voiton ensimmäisellä kierroksella unkari-laisesta parista Ereczi/Remes numeroin 17—21, 21—16, 21—19, ja missä he taistelivat ankarasti toisella kierroksella Jugoslavian paria Klevisar/Orlowski vastaan, mutta

Muista että
LUOKKAMERKIN
on oltava jokaisen hyvin varustautuneen pelaajan hihassa!

hävisivät niukasti 22—20, 19—21, 19—21.

Miesjunioriluokassa etenivät eri neljänneksillä kaikki sijoitetut pelaajat. Vardarjan voitti ensimmäisen, Tsekkoslovakian Dvorak toisen, Ruotsin Levin kolmannen voitettuaan Jugoslavian Stepancicin numeroin 22—20, 12—21, 21—19 ja Gomozkov Neuvostoliitosta neljännen neljänneksen voitettuaan jugoslavalaisen Klevisarin 2—0.

Neljännesvälierissä voitti Vardarjan Dvorakin 21—19, 17—21, 21—16 ja Gomozkov Levinin 21—17, 21—14. Loppuottelussa taas Gomozkov voitti Vardarjanin 12—21, 21—17, 21—10.

Naisjunioriluokassa selvitytyi voittajaksi Unkarin Poor, joka pelasi finaalissa neuvostoliittolaista Brazunajtea vastaan voittaen tämän 21—11, 21—13.

Sekanelinpelin finaalissa pari Stipancic/Resler Jugoslaviasta voitti Tsekkoslovakian Dvorak/Vostovan 2—1. Miesjuniorien nelinpeli-luokassa voitti venäläispari Vardarjan/Gomozkov ja naisten nelinpeliluokassa jugoslaavit Jecmenica/Resler. Nuoremmissa miesjunioriluokassa selviytyi voittajaksi jo aikaisemmin mainittu unkarilainen Klampar puhtain 2—0 voitoin kaikissa otteluissaan. Tässä luokassa oli suurena yllätyksenä Belgian nuori B. Gilon, joka sijoittui kolmanneksi tällä ylipäänsä itäeurooppalaisten hallitsemalla palkintolistalla. Kun vielä kerron itä-saksalaisen Stephanin voitaneen Tsekkoslovakian Kettnerovan nuorempien naisjuniorien loppuottelussa, lienevät kaikki näiden kilpailujen voittajat tulleet mainituiksi.

Näiden kilpailujen järjestelyt olivat hyvät, vaikkeivät ne yltäneetkään parhaiten järjestettyjen kilpailujen luokkaan. Aikataulu piti suurin piirtein paikkansa, joskin syntyi melko huomattavia pauseja jonkun pelaajan ollessa kiinni pelissä toisella pöydällä jossakin muussa luokassa.

Näissä kilpailuissa hämmästytti minua kaikkein eniten juniorien korkea pelitaso. Useimmat hallitsivat sekä hyökkäys- että puolustuspelin tai sitten heillä oli niin tappava hyökkäys, että he sillä heti alusta alkaen valloittivat itselleen yllötteen eivätkä antaneet vastustajan repiä peliä rikki vaihtelevalla puolustus- ja hyökkäyspelillä. Sitäpaitsi havaitsin useimpien keskittyneen erikoissyöttöihin, jotka vedettiin esiin tiukoissa tilanteissa, ja jotka silloin useimmiten tehosivatkin. Tässä olikin mielestäni juuri suuri ero meikäläisten ja muiden Euroopan juniorien välillä. Sitäpaitsi on meidän pelaajiemme mitä pikimmin opeteltava syöttämään aina oikein.

Voidaan täydellä syyllä sanoa, etteivät osanottajat tällaisissa tilaisuuksissa edusta maataan ainoastaan itse kilpailuissa, vaan että he myöskin kilpailujen ulkopuolella tekevät maalleen joko palveluksia tai karhunpalveluksia esiintymisellään. Tässä suhteessa Suomella oli Matti Lappalaisessa, Christer Leideniuksessa ja Robert Adahlissa erinomainen PR-joukkue, joka monessa suhteessa nousi muiden yläpuolelle, ja josta muut pohjoismaat voisivat meitä kadehtia. Olen kiitollinen, että olen saanut olla tämän mallikelpoisen joukkueen johtajana, ja minua ilahduttaa, että sain tilaisuuden oppia tuntemaan tämän joukkueen tältä erittäin miellyttävältä puolelta. Kiitos siltä, Matti, Kraide ja Rubi!

Pohjoismainen edustuspelaajien leiri Vejlessä

Elokuun alkupäivinä oli Lars Långstedt'illa ja allekirjoittaneella ilo päästä yhteispohjoismaiselle edustuspelaajien leirille Tanskan Vejleen. Mukana tällä todellisella räakkileirillä olivat Ruotsin ja Tanskan kymenen parasta pelaajaa meidän suomalaisten lisäksi. Euroopan mestarit Kjell Johansson ja Hans Alsér sekä muut Ruotsin EM-joukkueen jäsenet Tanskan Rambergin ja Lüthjen säestämänä olivat ta-keena siitä, että saatiin aikaan kovaa ja tehokasta harjoitusta.

Hyvin suurta huomiota kiinnitettiin fyysisen kunnon kasvattamiseen. Aamulla juostiin ensin radalla viisi puolivauhtista lämmittelykierrosta ja sitten oli vuorossa hypyrimäki, joka oli noin 100 metriä pitkä ja n. 50 astetta jyrkkä. Ensimmäisenä aamuna se juostiin täydellä vauhdilla kaksi kertaa ja aina seuraavina päivinä oli juostava kerta enemmän kuin edellisenä. Aamuharjoituksen jälkeen oli tunnin tauko pesua ja aamiaista varten. Kello kymmenen ja 18 välinen aika asiaankuuluvine taukoineen käytettiin itse tekniikkaharjoitukseen. Iltaisin oli juoksuharjoittelua radalla. Sen tarkoituksena oli kehittää nopeutta ja kestävyyttä, jotka ominaisuudet ovat pöytätenniksessä hyvin olennaisia. Toisinaan juostiin esimerkiksi kymmenen kertaa 60 metriä, toisinaan 8 kertaa 100 metriä ja välistä kolme kertaa 400 metriä. Meidät oli jaettu 4—5 hengen ryhmiin ja aina oli kysymyksessä kilpailu, joten täyttä täytyi juosta. Juoksuharjoituksen päätyttyä oli vuorossa lihasvoiman kehittä-

täminen Cirkel-harjoituksen avulla. Lihasten kipeytymisen ehkäisemiseksi kävimme koko urakan jälkeen saunassa.

Tekniikkaharjoituksessa pantiin pääpaino nopeaan hyökkäyspeliin sekä syöttöjen kehittämiseen ja hyväksikäyttöön itse pelissä. Ruotsalaiset olivat juuri palanneet Kiinan turneeltaan ja siellä he havaitsivat olevansa mainituissa yksityiskohdissa ratkaisevasti jäljessä kiinalaisista. Alsérin sanojen mukaan kiinalaiset on mahdollista voittaa vain heidän omilla aseillaan, nimittäin juuri nopealla hyökkäyspelillä sijoitteluineen ja kieroilla syötöillä. Tietenkään tämä ei aivan välittömästi koske meitä suomalaisia ainakaan tällä hetkellä, mutta mielestäni meidänkin on täysin paikallaan seurata ruotsalaisten esimerkkiä ja soveltaa heidän harjoitussysteemejään omiin olosuhteisiimme.

Leirillä pelatuissa joukkueotteluissa Lassen voittotilillä olivat Ruotsin Rosberg ja muut tanskalaiset paitsi Lüthje ja Poulsen. Ram-

MAAOTTELU NEUVOSTO-EESTISSÄ

Ensimmäinen maaottelumatkamme Suomenlahden etelärannalle kevätkesällä (neljä miespelaajaa ja kolme naispelaajaa) onnistui kilpailumielessä erinomaisesti. Perillä tapasimme ennakkoarvelujen mukaisesti hyvin valmennetun ja iskukykyisen vastustajan, joka rehdillä pelillään ja hyvällä käytöksellään jätti meille matkalla mukana oleille miellyttävän muiston itsestään ja samalla tietysti koko heimokansastamme Eestistä. Maaottelu oli kaksiosainen, ensimmäinen osa pelattiin Tallinassa ja toinen osa »mängittiin» Pärnussa, joka

berg oli samassa joukkueessa meidän kanssa, joten emme pelanneet häntä vastaan. Allekirjoittanut puolestaan voitti Ruotsin Heyerdahlin ja Magnussonin sekä kaikki tanskalaiset Lüthjeä lukuunottamatta. Suurin osa hävityistä otteluista oli sellaista 21—19 luokkaa.

Yhteenvetona tästä leiristä sanoisin, että se oli kaikin puolin onnistunut. Joukkueottelut osoittivat myös, että pystymme tasapäisesti kamppailemaan Kjell Johanssonia ja Alsér'ia lukuunottamatta kaikkien ruotsalaisten ja tanskalaisten kanssa, ja mikä tärkeintä, selviytymään otteluista voittajina siinä kuin hekin.

on 40 000:n asukkaan kansoittama kylpyläkaupunki Baltianmeren rannalla. Joukkueemme muodostivat seuraavat pelaajat: Tapio Penttilä, Lars Långstedt, Pentti Tuominen, Juha Hämäläinen, Liisa Järvenpää, Maija Nieminen ja Anna-Greta Petterson. Tallinnassa alku näytti lupaavalta, sillä Tapsa voitti heti ensimmäisessä ottelussaan yhden vastustajiemme parhaimmista pelaajista ja niin oli Suomi siirtynyt 1—0 johtoon maaottelun ensimmäisessä osassa. Valitettavasti jatko ei kuitenkaan sujunut yhtä suotuisissa merkeissä ja niinpä takaisku tuli toinen toisensa perään. Niinhän siinä sitten kävi, että eestiläiset käänsivät kaikki seuraavat tasaväkisiet kolmen erän ottelutkin edukseen ja ensimmäisen maaotteluosan numerot olivat meille niinkin murskaavat kuin 16—1 miesten osalta ja 9—0 naisten saralta. Ehkä nämä numerot eivät kerro aivan oikeata voimasuhdetta, mutta totuus tämä kuitenkin on. Sitten oli vuorossa henkilökohtainen kilpa, jossa menestys oli myöskin melko heikko miesten osalta, sillä kukaan heistä ei yltänyt »kvartsia» pitemmälle, kun sitävastoin naisten sektorilla raivasi Kylmäkosken salskea tyttölapsi Maija Nieminen itsensä peräti kolmanneksi. Erittäin positiivinen esitys. Maaottelun toinen puolisko sitten äsken mainitussa

Pärnun kaupungissa olikin jo paljon mielenkiintoisempi suomalaisten kannalta, vaikkakin naisemme sieläkin hävisivät 9—0. Miesjoukkueemme taas antautui kamppailuun tosimelellä, hyvin latautuneena ja uusin levännein voimin. Ottelu kulki tasaisena ja jännitys leijui ilmassa niin pelikentällä kuin katsomossakin. Johto vaihtui vuoronperään molemmilla joukkueilla voitto mielessään mihin hintaan tahansa. Vihdoin sitten monen jännäyksen jälkeen saimmekin me suomalaiset iloksemme todeta omien poikiemme voittaneen tämän maaottelun toisen osan 9—8. Tämä on mielestäni erittäin hyvä saavutus joukkueeltamme ottaen huomioon sikäläisten pelaajien korkean tason ja teknillisen taidon. Olkaamme siis tyytyväisiä tähän ensimmäiseen yhteenottoon ja todetkaamme, että kyllä meille »sparra-reita» löytyy niinkin läheltä kuin Suomenlahden, saatikka sitten Pohjanlahden rannalta. Tästä ottelusta ansaitsee koko joukkueemme varauksettoman kiitoksen, joskin erikoisesti iloitsin Lassen hyvästä panoksesta juuri ratkaisutilanteissa. Mitä taas isäntien vieraanvaraisuuteen tulee niin oli se kerrassaan ylitsepursuvaa. Niin asiallista ja määrätietoista kohtelua näin kilpailumatkalla saa harvoin osakseen. Tästä siis parhaat kiitoksemme Teille herrat Kyttis ja kumppanit. Harras toivomuksemme on saada Teidät tänne vastavierailulle ensivuoden aikana ja toivottavasti myöskin antaa vielä paremman vastuksen mihin nyt pystyimme.

Tere vaan,
Aki

KAUKAA KUULTUA

Huomattavin meitä koskeva ja ilahduttava kaukouutinen on se, että ITTF on evännyt Austraalian liitolta MM-kisojen 1967 järjestämisoikeuden. Kesäkuussa antoi ITTF tämän jättäiläistehtävän Ruotsille järjestettäväksi ensi huhtikuun puolivälissä pidettävät kisat, joten aikaa ei ole liiaksi. Västerås oli lähellä tulla pelipaikaksi, mutta riittävän hotellimajoituksen puute siirsi kilpailut Tukholmaan.

Näin varma poisjäänti muuttui varmaksi ja mitä edullisimmaksi tilaisuudeksi osallistua ja parantaa asemaamme arvotaulukossa odotettua pikemmin.

*

Ruotsalaiset pitävät kuntoaan yllä. Alser, Kjell ja Christer Johansson, Bernhard ja juniori Krister Eriksson kävivät kesällä Kiinassa saakka turneella. Kiinalaiset olivat luonnollisesti ylivoimaisia mutta matkan tarkoituksena oli etsiä kokemusta ja oppia nopeita ja kovalyöntisiä vastustajia vastaan.

Kiinassa on pt:llä valtava kansansuosio. Katsomot miltei aina loppuunmyytyt. Kun Pekingissä oli molemmissa otteluissa 15.000 katsojaa, niin eivätköhän kulut peity.

*

Keväisiin uutisiin kuuluu vielä Jugoslavian Korpan MK-voitto Ranskan avoimissa mestaruuskilpailuissa. Tshekki Stanek hävisi loppuottelun 1—3. Neuvostoliiton Amelin & Gomozkov löivät MN:n loppuottelussa parin Stanek & Miko 3—1. Muut voittajat: NK: Eva Koczian, NN: Grinberg & Paisjärv, Neuvostoliitto ja SN: Gomozkov & Paisjärv.

*

Kiinan suljettujen mestaruuskilpailujen MK:n loppuottelu muodostui MM-finaalin toisinnoksi. Siis Chuang Tse-tung voitti Li Fu-jungin 3—2. Luvut: —19, 15, 13, —15, 16. Chuang voitti myös MN:n Li Ching-kuanin kanssa lyömällä loppuottelussa parin Li & Wang Chia-sheng.

*

Keväisiä uutisia on vielä japanilaisten vierailu Unkarissa, jossa isännät hävisivät miesten joukkueottelun 8—12. Naisten vastaavassa saatiin yllätyksellinen tasatulos 10—10.

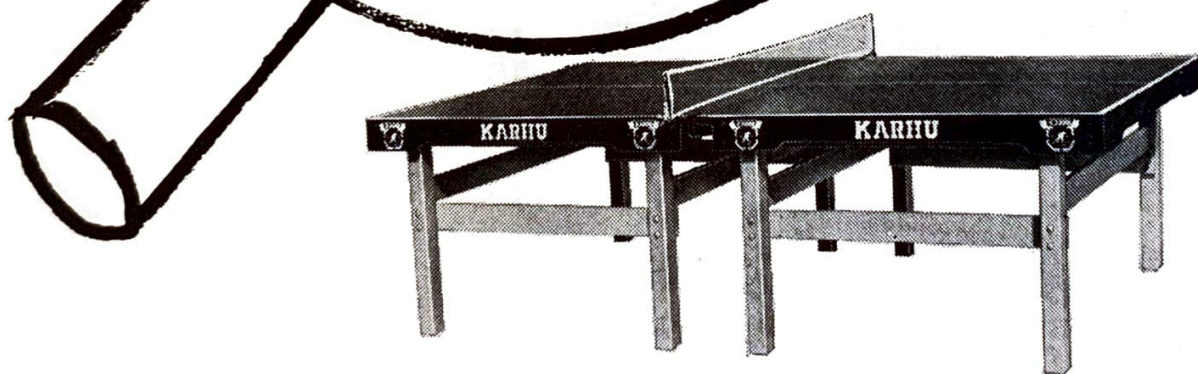
*

USA:n mestaruuskilpailuissa Bernard Bukiet vei MK:n ykkössijan lyömällä loppuottelussa Danny Pecoran. Edellisessä ottelussaan Bukiet löi veteraanin Dick Milesin, joka juuri ennen oli voittanut mestaruutta puolustavan, kilpailukiellosta vapautetun Erwin Kleinin. NK:n voitti Kanadan Violetta Nesukaitis, 14-vuotias torontolainen koulutytty.

*

FINN WANTED -otsikolla etsii USA:n liitto suomenkielen taitoista, jonka tehtävänä olisi kääntää sinne tullutta Pöytä-tennislehteä. Table Tennis Topics -lehti uskoo lehdeessämme olevan amerikkalaisia kiinnostavaa aineistoa.

Kotimainen KARHU-pöytä maailman valioiden tasoa

Uusi Suomen Pöytätennisliiton hyväksymä virallinen mallimme n:o 831 vastaa kaikkia kansainvälisissä ottelulissa käytettäville kilpailupöydille asetettuja vaatimuksia.

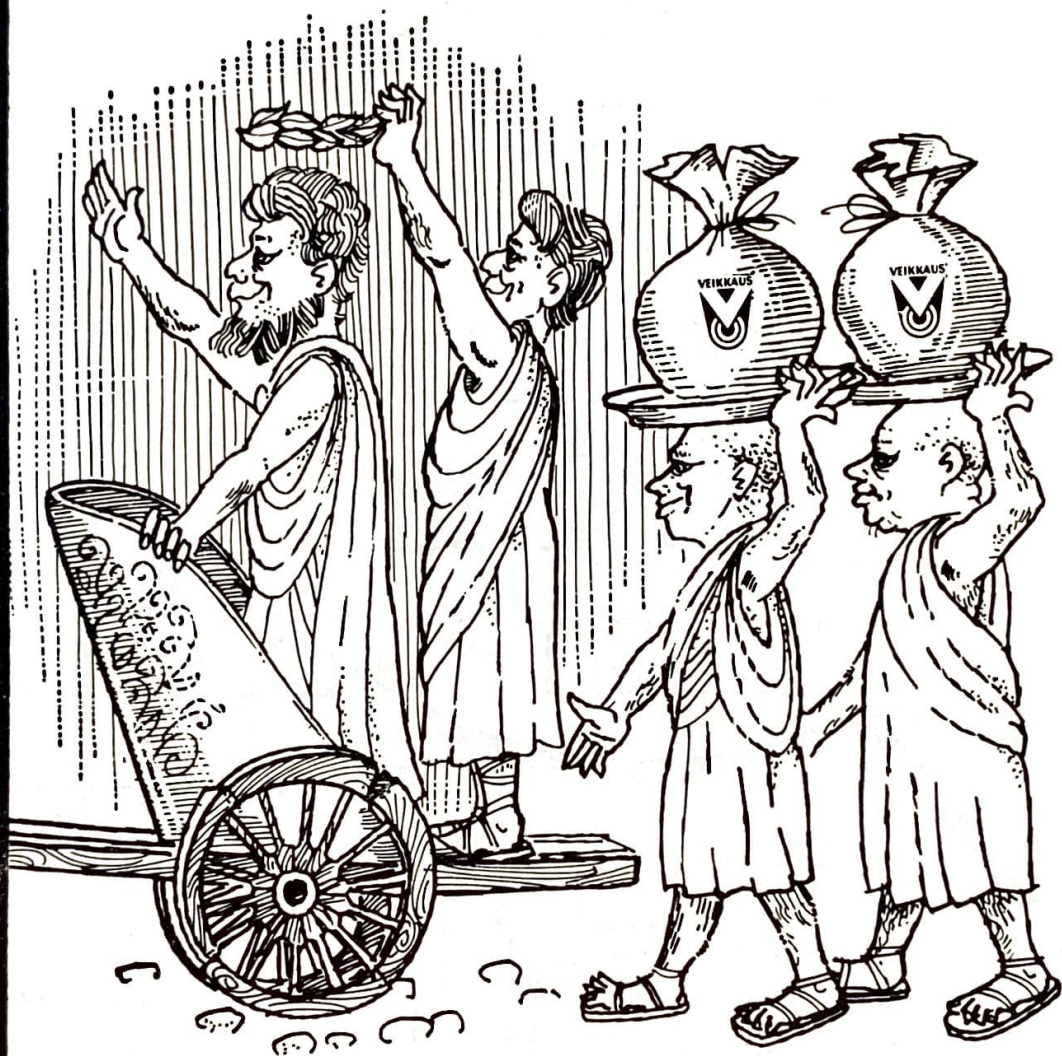
KARHU KÄRJESSÄ KAIKKIALLA

Oy

Urheilutarpeita

Helsinki

VEIKKAUS

*Veikaten
Veitat*